

Länge leve första Maj!

I år firar arbetarklassen sin internationella dag medan det kapitalistiska systemet är i en djup kris som under de senaste åren spridit sig över hela detta system, en kris från vilken systemet inte kunnat fly. Även när Världsbanken talar om "möjligheten" för att ha tillväxt och utveckling i världen, och när den skriver om "förändringar" i den ekonomiska situationen i världens imperialistiska system, tvingas den fortfarande understryka att den "möjliga" ekonomisk tillväxten skulle åtföljas av en tilltagande arbetslöshet. Innebörden av detta uttalande är att även i det mest optimistiska fallet, finns det fortfarande inga utsikter för en del av den massiva armén av hungriga och arbetslösa. Med andra ord, är innebörden av den möjliga "tillväxten" i det imperialistiska systemet inte något annat än en fortsättning av uppsägningar och misär i hela världen. Faktum är att krisen är ett inneboende inslag i det kapitalistiska systemet.

Under de senaste åren har folken i världen upplevt denna kris som genereras med stor intensitet, och de har sett att under loppet av dessa allt mer frekventa och starkare cykliska kriser har bourgeoisien försökt överföra bördan av sina egna kriser på arbetarna och massorna i de dominerade länderna. Denna antimänskliga politik genomförs antingen genom att införa ekonomisk åtstramning där massuppsägningar är en av dess egenskaper, eller genom att föra krig och skapa en krigsliknande atmosfär och göra världen ännu mera beroende av militarismen.

Som Karl Marx har lärt oss är detta hur det exploaterande kapitalistiska systemet försöker förlänga sin överlevnad; å ena sidan genom påtvingad förstörelse av en stor grupp av produktivkrafter, å andra sidan, genom att erövra nya marknader, och genom ännu mer genomgripande utnyttjande av de gamla. Men då kapitalismen redan har dominerat hela jorden och där har den skapat en värld efter sin egen idealbild och nästan inte lämnat någon ny marknad att erövra, kan erövringen av nya marknader inte ha någon annan betydelse än att försöka inkräkta på konkurrenternas marknader och därmed en intensifiering av imperialistiska rivalitet runt om i världen. Denna är situationen där den imperialistiska bourgeoisien avancerar genom anstiftan av vilda och blodiga krig i hela världen och slakta arbetare och förtryckta massor. Varje anständig människa kan se tydliga exempel på dessa brott i olika delar av världen och just nu mer livfullt i Syrien och Ukraina.

Alla dessa brottsliga försök, all krigshets och slakt av de hårt arbetande och förtryckta massorna förs samtidigt tillsammans med ohämmad och dagliga attacker på lönerna för de arbetande massorna. Iran är bara ett exempel på detta. Om vi studerar bourgeoisins förtryckande knep och taktik mot arbetarklassen i Iran kan vi se att denna politik genomförs av den av imperialismen beroende regimen, Islamiska republiken, genom att tillgripa de mest kriminella handlingar och den blodiga repressionen av massorna; politik som alla är återspeglings av den politik som den imperialistiska bourgeoisien har infört i hela världen. Det är därför som arbetarna i de flesta länder i samma situation som Iran välkomnar 1 maj, samtidigt som de

utsätts för enormt förtryck till följd av den exploaterande politik som tillämpas av den parasiterande härskande borgarklassen. Liksom sina globala motsvarigheter, har den glupska bourgeoisien i Iran inte missat en chans under de senaste åren för att starta flera och ännu flera angrepp mot arbetarna och deras rättigheter. Det senaste exemplet på dessa övergrepp är att man har meddelat att man accepterar ökning av minimilönen med en nivå som ligger tio procent under den officiella inflationstakten, vilket innebär att ytterligare föra de arbetande massorna till avgrunden av fattigdom och misär och utsätta dem för svält. Samtidigt som regeringskansliet i den islamiska regimen definierar gränsen för fattigdom som en inkomst på minst 17 miljoner Rial (cirka \$ 700 per månad), utfärdar den islamiska regimen högst arbetsråd minimilön för arbetstagare på endast drygt 6 miljoner Rial! Och den brottsliga arbetsmarknadsministern skamlöst uppger att denna minimilön är så hög så den räcker i så grad att arbetarna inte skulle behöva ta emot statliga bidrag (som tidigare getts till dem för att kompensera den intensiva ökningen av levnadskostnaderna) och därför borde arbetarna avstå från att ta emot det! Ordförande i landets arbetsgivareförening uttryckte nyligen att eftersom lönerna inte kan anpassas efter inflationen skall arbetstagarna lösa sina problem genom att leta efter ett andra jobb och arbeta övertid! Detta i en situation då en frukatsvärd arbetslöshet råder i hela samhället och reservarmén av arbetslösa blir all större.

Idag med intensifiering av imperialistiska kriser ser vi en växande ökning av protesterna och kamp som förs av arbetare och arbetstagare runt om i världen, från massprotester i Argentina till Grekland och Spanien, till demonstration av 50000 arbetare i Bryssel, som alla har mötts av brutala attacker av bourgeoisiens polis och andra väpnade styrkor. I grund och botten har numera konflikten mellan de exploaterade arbetande människor och de exploaterande kapitalisterna, och i allmänhet mellan de förtryckta massorna i världen och de globala kapitalisterna (d.v.s. imperialisterna) intensifieras så mycket att det i själva verket inte finns en plats i världen där de förtryckta folken inte uttrycker sin avsky mot aggressioner i världskapitalismen som de har utsatts för. Även i Iran, som härskas av den imperialismberoende regimen, Islamiska republiken, inte går en dag utan att arbetarnas protester mot borgarklassens plundrande angrepp och attacker från dess vakthund, den islamiska republiken.

Idag när den härskande klassen mer än någonsin tidigare använder massmedier för att desinformera massorna och ingjuta dem lögn som sanningar, är organisation av större betydelse än förr.

Under dessa globala förhållanden i länder som Iran – där å ena sidan råder en plågsam situation för arbetarklassen både när det gäller arbetet och kampen, och å andra sidan är det ett faktum att den nakna diktatoriska härskande klassen inte tål minsta ekonomiska eller politiska krav, och undertrycker varje ens av massornas försök att hävda sina rättigheter samt deras krav att ha egna oberoende organisationer – är det viktigare än någonsin tidigare att påminna arbetarna om att enda sättet att ändra dessa helvetiska förhållanden är genom en revolutionär kamp mot den styrande diktaturen, både den inhemska kapitalistiska regimen och det imperialistiska systemet. Frigörelsen av arbetstagarna hänger ihop med deras

resning och revolution, och en seger för denna revolution förverkligas i fall arbetarklassen organiseras och leds av ett hegemoniska klassmedvetet ledarskap.

Den 1 maj är det detta faktum som måste lysa vägen för arbetarna och deras kamp.

Länge leve 1 maj, arbetarrörelsens internationella dag!

Ned med det globala kapitalistiska systemet!

Ned med den imperialistiska beroende regimen Islamiska republiken!

Seger till revolutionen!

Länge leve kommunismen!

Det iranska folkets Fadaee Guerillas

Maj 2014

www.siahkal.com
www.ashrafdehghani.com